TEORIA SPRĘŻYSTOŚCI I PLASTYCZNOŚCI

dr inż. Paweł Szeptyński

adres: p. 320 – III p. WIL

tel. 12 628 20 30

e-mail: pszeptynski@pk.edu.pl

TEORIA SPRĘŻYSTOŚCI I PLASTYCZNOŚCI TEORIA PŁYT CIENKICH

dr inż. Paweł Szeptyński

TEORIA PŁYT CIENKICH KIRCHHOFFA – LOVE'A

TEORIA PŁYT CIENKICH KIRCHHOFFA – LOVE'A

Płyta sprężysta – sprężysty ustrój powierzchniowy, którego wymiar poprzeczny jest wielokrotnie mniejszy od wymiarów w rzucie, obciążony prostopadle do swojej powierzchni środkowej (równolegle do mniejszego wymiaru).

TEORIA PŁYT CIENKICH KIRCHHOFFA – LOVE'A

Jednym z modeli obliczeniowych płyt sprężystych jest teoria płyt cienkich Kirchhoffa – Love'a. U jej podstaw leży założenie dotyczące charakteru deformacji płyty, będące uogólnieniem hipotezy płaskich przekrojów Bernoulliego na przypadek dwuwymiarowy.

HIPOTEZA KIRCHHOFFA

odcinek prosty i prostopadły do płaszczyzny środkowej płyty przed deformacją pozostaje prosty i prostopadły do zdeformowanej powierzchni środkowej płyty

TEORIA PŁYT CIENKICH KIRCHHOFFA – LOVE'A

HIPOTEZA KIRCHHOFFA

odcinek prosty i prostopadły do płaszczyzny środkowej płyty przed deformacją pozostaje prosty i prostopadły do zdeformowanej powierzchni środkowej płyty

TEORIA PŁYT CIENKICH KIRCHHOFFA – LOVE'A ZAŁOŻENIA:

- obowiązuje liniowa teoria sprężystości:
 - małe przemieszczenia
 - małe odkształcenia liniowe związki geometryczne
 - liniowe związki konstytutywne (materiał liniowo-sprężysty Hooke'a)
- obowiązuje hipoteza Kirchhoffa.
- wymiar płyty w kierunku prostopadłym do powierzchni środkowej płyty jest wielokrotnie mniejszy od pozostałych wymiarów płyty.
- naprężenia normalne prostopadłe do powierzchni środkowej płyty są pomijalnie małe: $\sigma_{33} \approx 0$

ZWIĄZKI KINEMATYCZNE W PŁYTACH CIENKICH

Wektor przemieszczenia punktów powierzchni środkowej ($z \neq 0$):

$$\mathbf{u}(x_{1}, x_{2}, 0) = \begin{bmatrix} u(x_{1}, x_{2}) \\ v(x_{1}, x_{2}) \\ w(x_{1}, x_{2}) \end{bmatrix}$$

Wektor przemieszczenia punktów o współrzędnych $z \neq 0$ wyznaczamy z hipotezy Kirchhoffa:

$$\mathbf{u}(x_1, x_2, x_3) = \begin{bmatrix} u(x_1, x_2) - \frac{\partial w(x_1, x_2)}{\partial x_1} \cdot x_3 \\ v(x_1, x_2) - \frac{\partial w(x_1, x_2)}{\partial x_2} \cdot x_3 \\ w(x_1, x_2) \end{bmatrix}$$

ZWIĄZKI KINEMATYCZNE W PŁYTACH CIENKICH

Z ogólnych związków geometrycznych:

$$\varepsilon_{ij} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u_i}{\partial x_j} + \frac{\partial u_j}{\partial x_i} \right)$$

wyznaczamy składowe tensora odkształcenia:

$$\begin{aligned} \varepsilon_{11} &= \frac{\partial u}{\partial x_1} - \frac{\partial^2 w}{\partial x_1^2} \cdot x_3, \quad \varepsilon_{22} = \frac{\partial v}{\partial x_2} - \frac{\partial^2 w}{\partial x_2^2} \cdot x_3, \quad \varepsilon_{33} = \frac{\partial w}{\partial x_3} = 0, \\ \varepsilon_{12} &= \frac{1}{2} \left[\frac{\partial}{\partial x_1} \left(v - \frac{\partial w}{\partial x_2} x_3 \right) + \frac{\partial}{\partial x_2} \left(u - \frac{\partial w}{\partial x_1} x_3 \right) \right] = \frac{1}{2} \left[\frac{\partial u}{\partial x_2} + \frac{\partial v}{\partial x_1} - 2 \frac{\partial w}{\partial x_1 \partial x_2} x_3 \right], \\ \varepsilon_{23} &= \frac{1}{2} \left[\frac{\partial}{\partial x_3} \left(v - \frac{\partial w}{\partial x_2} x_3 \right) + \frac{\partial w}{\partial x_2} \right] = 0, \quad \varepsilon_{31} = \frac{1}{2} \left[\frac{\partial}{\partial x_3} \left(u - \frac{\partial w}{\partial x_1} x_3 \right) + \frac{\partial w}{\partial x_1} \right] = 0 \end{aligned}$$

ZWIĄZKI KINEMATYCZNE W PŁYTACH CIENKICH

UWAGI:

- Zerowanie się odkształceń postaciowych ε_{31} oraz ε_{23} wynika z hipotezy Kirchhoffa.
- Z uwagi na liniowość związków konstytutywnych pociąga to za sobą zerowanie się odpowiednich naprężeń stycznych: $\sigma_{31} = \sigma_{23} = 0$
- Spodziewamy się jednak, że w płycie obciążonej poprzecznie (na kierunku x_3) powinny być obecne naprężenia styczne σ_{31} oraz σ_{23} .

ZWIĄZKI KINEMATYCZNE W PŁYTACH CIENKICH

Związki kinematyczne możemy formalnie zapisać w odmienny sposób:

$$\varepsilon_{11} = \overline{\varepsilon}_{11} + \varkappa_{11} x_3, \qquad \varepsilon_{22} = \overline{\varepsilon}_{22} + \varkappa_{22} x_3, \qquad \varepsilon_{33} = 0,$$

$$\varepsilon_{12} = \overline{\varepsilon}_{12} + \varkappa_{12} x_3 \qquad \varepsilon_{31} = \frac{1}{2} \left(\phi_1 + \frac{\partial w}{\partial x_1} \right) \qquad \varepsilon_{23} = \frac{1}{2} \left(\phi_2 + \frac{\partial w}{\partial x_2} \right)$$

gdzie:

$$\bar{\varepsilon}_{11} = \frac{\partial u}{\partial x_1}, \qquad \bar{\varepsilon}_{22} = \frac{\partial v}{\partial x_2}, \qquad \bar{\varepsilon}_{12} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u}{\partial x_2} + \frac{\partial v}{\partial x_1} \right), \qquad \varphi_1 = -\frac{\partial w}{\partial x_1}, \qquad \varphi_2 = -\frac{\partial w}{\partial x_2},$$

$$\varkappa_{11} = \frac{\partial \phi_1}{\partial x_1} = -\frac{\partial^2 w}{\partial x_1^2}, \qquad \varkappa_{22} = \frac{\partial \phi_2}{\partial x_2} = -\frac{\partial^2 w}{\partial x_2^2}, \qquad \varkappa_{12} = \left(\frac{\partial \phi_1}{\partial x_2} + \frac{\partial \phi_2}{\partial x_1}\right) = -2\frac{\partial^2 w}{\partial x_1 \partial x_2}$$

"Sztuczka" polega na tym, że potraktowaliśmy ϕ_i oraz $\frac{\partial w}{\partial x_i}$ jako wielkości niezależne.

ZWIĄZKI KONSTYTUTYWNE W PŁYTACH CIENKICH

- Stan mechaniczny, w jakim znajdują się cząstki płyty jest płaskim stanem odkształcenia.
- Z uwagi na pomijalnie małą wartość poprzecznego naprężenia normalnego $\sigma_{33} \approx 0$ możemy uznać, że jest to jednocześnie w przybliżeniu płaski stan naprężenia.
- Uogólnione stałe sprężyste ze związków konstytutywnych dla stanu płaskiego możemy wtedy utożsamiać z rzeczywistymi stałymi sprężystymi opisującymi zagadnienia trójwymiarowe.
- W sensie ścisłym odpowiada to sytuacji, w której współczynnik Poissona jest zerowy.

ZWIĄZKI KONSTYTUTYWNE W PŁYTACH CIENKICH

Związki konstytutywne dla płyt izotropowych:

$$\sigma_{11} = \frac{E}{1 - v^2} (\varepsilon_{11} + v \varepsilon_{22}) = \frac{E}{1 - v^2} \left[\left(\frac{\partial u}{\partial x_1} - \frac{\partial^2 w}{\partial x_1^2} \cdot x_3 \right) + v \left(\frac{\partial v}{\partial x_2} - \frac{\partial^2 w}{\partial x_2^2} \cdot x_3 \right) \right]$$

$$\sigma_{22} = \frac{E}{1 - v^2} (\varepsilon_{22} + v \varepsilon_{11}) = \frac{E}{1 - v^2} \left[\left(\frac{\partial v}{\partial x_2} - \frac{\partial^2 w}{\partial x_2^2} \cdot x_3 \right) + v \left(\frac{\partial u}{\partial x_1} - \frac{\partial^2 w}{\partial x_1^2} \cdot x_3 \right) \right]$$

$$\sigma_{12} = \frac{E}{1 + v} \varepsilon_{12} = \frac{E}{2(1 + v)} \left[\frac{\partial u}{\partial x_2} + \frac{\partial v}{\partial x_1} - 2 \frac{\partial w}{\partial x_1 \partial x_2} x_3 \right]$$

W postaci macierzowej:

$$\begin{bmatrix} \varepsilon_{11} \\ \varepsilon_{22} \\ \varepsilon_{12} \end{bmatrix} = \frac{1}{E} \begin{bmatrix} 1 & -\nu & 0 \\ & 1 & 0 \\ \text{sym} & & 1+\nu \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \sigma_{11} \\ \sigma_{22} \\ \sigma_{12} \end{bmatrix} \iff \begin{bmatrix} \sigma_{11} \\ \sigma_{22} \\ \sigma_{12} \end{bmatrix} = \frac{E}{1-\nu^2} \begin{bmatrix} 1 & \nu & 0 \\ & 1 & 0 \\ \text{sym} & & 1-\nu \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \varepsilon_{11} \\ \varepsilon_{22} \\ \varepsilon_{12} \end{bmatrix}$$

SIŁY PRZEKROJOWE W PŁYTACH CIENKICH

Na podstawie związków konstytutywnych możemy zauważyć, że dla ustalonego włókna prostopadłego do powierzchni środkowej, **naprężenia zmieniają się liniowo względem zmiennej** x_3 .

Naprężenia **normalne** i **styczne** można rozłożyć wtedy na:

- symetryczną składową stałą
- antysymetryczną składową zmienną liniowo

SIŁY PRZEKROJOWE W PŁYTACH CIENKICH

siła podłużna – suma symetrycznej części naprężeń normalnych

$$N_{1} = \int_{x_{3}=-h/2}^{h/2} \sigma_{11} dx_{3} = \frac{Eh}{1-v^{2}} \left[\frac{\partial u}{\partial x_{1}} + v \frac{\partial v}{\partial x_{2}} \right]$$
$$N_{2} = \int_{x_{3}=-h/2}^{h/2} \sigma_{22} dx_{3} = \frac{Eh}{1-v^{2}} \left[\frac{\partial v}{\partial x_{2}} + v \frac{\partial u}{\partial x_{1}} \right]$$

siła styczna – suma symetrycznej części naprężeń stycznych

$$T = \int_{x_3 = -h/2}^{h/2} \sigma_{12} dx_3 = \frac{Eh}{1 - v^2} \frac{1 - v}{2} \left[\frac{\partial u}{\partial x_2} + \frac{\partial v}{\partial x_1} \right]$$

UWAGA:

• wymiar fizyczny sił podłużnych i stycznych to N/m – jest to liniowa gęstość sił odniesionych do przekroju poprzecznego o jednostkowej szerokości.

SIŁY PRZEKROJOWE W PŁYTACH CIENKICH

moment zginający – moment **antysymetrycznej** części naprężeń **normalnych** względem punktu na powierzchni środkowej.

$$M_{11} = \int_{x_3 = -h/2}^{h/2} x_3 \sigma_{11} dx_3 = -\frac{Eh^3}{12(1-v^2)} \left[\frac{\partial^2 w}{\partial x_1^2} + v \frac{\partial^2 w}{\partial x_2^2} \right]$$
$$M_{22} = \int_{x_3 = -h/2}^{h/2} x_3 \sigma_{22} dx_3 = -\frac{Eh^3}{12(1-v^2)} \left[\frac{\partial^2 w}{\partial x_2^2} + v \frac{\partial^2 w}{\partial x_1^2} \right]$$

moment skręcający – moment **antysymetrycznej** części naprężeń **stycznych** względem punktu na powierzchni środkowej.

$$M_{12} = \int_{x_3 = -h/2}^{h/2} x_3 \sigma_{12} dx_3 = -(1-\nu) \frac{E h^3}{12(1-\nu^2)} \left[\frac{\partial^2 w}{\partial x_1 \partial x_2} \right]$$

UWAGA:

• wymiar fizyczny momentów zginających i skręcających to Nm/m – jest to liniowa gęstość momentów odniesionych do przekroju poprzecznego o jednostkowej szerokości.

SIŁY PRZEKROJOWE W PŁYTACH CIENKICH UWAGA:

- z założeń teorii Kirchhoffa Love'a wynika, że **naprężenia styczne** σ_{31} , $\sigma_{23} = 0$
- siła poprzeczna w płytach cienkich formalnie jest równa 0.
- stwierdza się jednak obecność takich sił, co ma znaczenie przy weryfikacji nośności płyty. Dla płyt o umiarkowanej grubości stwierdza się ponadto, że naprężenia styczne mają wpływ na jej ugięcie.
- w celu wyprowadzenia równań równowagi nieskończenie małego elementu płytowego zakłada się istnienie niezerowych sił poprzecznych.

RÓWNANIA RÓWNOWAGI DLA PŁYT CIENKICH

Zakładamy, że przyrost wartości każdej z sił poprzecznych związany z przyrostem wartości zmiennej x_i jest w przybliżeniu równy:

$$dF = \frac{\partial F}{\partial x_i} \Delta x_i$$

TEORIA SPRĘŻYSTOŚCI I PLASTYCZNOŚCI TEORIA PŁYT CIENKICH

dr inż. Paweł Szeptyński

RÓWNANIA RÓWNOWAGI DLA PŁYT CIENKICH

Równania równowagi dla rozważanego elementu płytowego dla $\Delta x_1, \Delta x_2 \rightarrow 0$

$$\Sigma F_{1} = 0: \qquad \frac{\partial N_{1}}{\partial x_{1}} + \frac{\partial T}{\partial x_{2}} + s_{1} = 0$$

$$\Sigma F_{2} = 0: \qquad \frac{\partial N_{2}}{\partial x_{2}} + \frac{\partial T}{\partial x_{1}} + s_{2} = 0$$

$$\Sigma F_{3} = 0: \qquad \frac{\partial Q_{1}}{\partial x_{1}} + \frac{\partial Q_{2}}{\partial x_{2}} + q = 0$$

$$\Sigma M_{1} = 0: \qquad Q_{2} - \frac{\partial M_{12}}{\partial x_{1}} - \frac{\partial M_{22}}{\partial x_{2}} = 0$$

$$\Sigma M_{2} = 0: \qquad Q_{1} - \frac{\partial M_{11}}{\partial x_{1}} - \frac{\partial M_{12}}{\partial x_{2}} = 0$$

 $\Sigma M_3 = 0:$ $T_{12} - T_{21} = 0$ \Rightarrow $T_{12} = T_{21} = T$

RÓWNANIA RÓWNOWAGI DLA PŁYT CIENKICH

Równania równowagi momentów stają się definicją sił poprzecznych:

$$Q_1 = \frac{\partial M_{11}}{\partial x_1} + \frac{\partial M_{12}}{\partial x_2} = -\frac{Eh^3}{12(1-v^2)} \left[\frac{\partial^3 w}{\partial x_1^3} + \frac{\partial^3 w}{\partial x_1 \partial x_2^2} \right] = -\frac{Eh^3}{12(1-v^2)} \frac{\partial}{\partial x_1} \nabla^2 w$$

$$Q_2 = \frac{\partial M_{12}}{\partial x_1} + \frac{\partial M_{22}}{\partial x_2} = -\frac{Eh^3}{12(1-v^2)} \left[\frac{\partial^3 w}{\partial x_2^3} + \frac{\partial^3 w}{\partial x_2 \partial x_1^2} \right] = -\frac{Eh^3}{12(1-v^2)} \frac{\partial}{\partial x_2} \nabla^2 w$$

RÓWNANIA RÓWNOWAGI DLA PŁYT CIENKICH – STAN TARCZOWY

Rozważmy równania równowagi sił w płaszczyźnie środkowej: $\Sigma F_1 = 0$, $\Sigma F_2 = 0$.

$$\frac{\partial N_1}{\partial x_1} + \frac{\partial T}{\partial x_2} + s_1 = 0$$
$$\frac{\partial N_2}{\partial x_2} + \frac{\partial T}{\partial x_1} + s_2 = 0$$

Siły przekrojowe wyrażamy przez przemieszczenia

$$\begin{cases} \frac{Eh}{1-v^2}\frac{\partial}{\partial x_1} \left[\frac{\partial u}{\partial x_1} + v \frac{\partial v}{\partial x_2} \right] + \frac{Eh}{1-v^2}\frac{1-v}{2}\frac{\partial}{\partial x_2} \left[\frac{\partial u}{\partial x_2} + \frac{\partial v}{\partial x_1} \right] + s_1 = 0\\ \frac{Eh}{1-v^2}\frac{\partial}{\partial x_2} \left[\frac{\partial v}{\partial x_2} + v \frac{\partial u}{\partial x_1} \right] + \frac{Eh}{1-v^2}\frac{1-v}{2}\frac{\partial}{\partial x_1} \left[\frac{\partial u}{\partial x_2} + \frac{\partial v}{\partial x_1} \right] + s_2 = 0\end{cases}$$

RÓWNANIA RÓWNOWAGI DLA PŁYT CIENKICH – STAN TARCZOWY

Oznaczmy:
$$\bar{\sigma}_{11} = \frac{E}{1-v^2} [\bar{\epsilon}_{11} - v\bar{\epsilon}_{22}], \quad \bar{\sigma}_{22} = \frac{E}{1-v^2} [\bar{\epsilon}_{22} - v\bar{\epsilon}_{11}], \quad \bar{\sigma}_{12} = \frac{E}{(1+v)} \bar{\epsilon}_{12}$$

gdzie:
$$\overline{\varepsilon}_{11} = \frac{\partial u}{\partial x_1}$$
, $\overline{\varepsilon}_{22} = \frac{\partial v}{\partial x_2}$, $\overline{\varepsilon}_{12} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u}{\partial x_2} + \frac{\partial v}{\partial x_1} \right)$,

wtedy równania równowagi w płaszczyźnie przyjmują postać:

$$\begin{cases} \frac{\partial \bar{\sigma}_{11}}{\partial x_1} + \frac{\partial \bar{\sigma}_{12}}{\partial x_2} + \frac{s_1}{h} = 0\\ \frac{\partial \bar{\sigma}_{12}}{\partial x_1} + \frac{\partial \bar{\sigma}_{22}}{\partial x_2} + \frac{s_2}{h} = 0 \end{cases}$$

Są to równania równowagi dla zagadnienia płaskiego w płaszczyźnie środkowej płyty.

RÓWNANIA RÓWNOWAGI DLA PŁYT CIENKICH – STAN PŁYTOWY

Równanie równowagi $\Sigma F_3 = 0$ po uwzględnieniu równań równowagi momentów ma postać:

$$\frac{\partial^2 M_{11}}{\partial x_1^2} + 2 \frac{\partial^2 M_{12}}{\partial x_1 \partial x_2} + \frac{\partial^2 M_{22}}{\partial x_2^2} + q$$

Siły przekrojowe wyrażamy przez przemieszczenia:

$$\frac{\partial^2}{\partial x_1^2} \left[\frac{\partial^2 w}{\partial x_1^2} + v \frac{\partial^2 w}{\partial x_2^2} \right] + 2 \frac{\partial^2}{\partial x_1 \partial x_2} \left[(1 - v) \frac{\partial^2 w}{\partial x_1 \partial x_2} \right] + \frac{\partial^2}{\partial x_2^2} \left[\frac{\partial^2 w}{\partial x_2^2} + v \frac{\partial^2 w}{\partial x_1^2} \right] = \frac{q}{D_b}$$

Po przekształceniach otrzymujemy równanie przemieszczeniowe rządzące stanem płytowym (giętnym):

$$\frac{\partial^4 w}{\partial x_1^4} + 2 \frac{\partial^4 w}{\partial x_1^2 \partial x_2^2} + \frac{\partial^4 w}{\partial x_2^4} = \frac{q}{D_b} \quad \Leftrightarrow \quad \nabla^4 w = \frac{q}{D_b}$$

gdzie:

$$D_b = \frac{E h^3}{12(1-v^2)} - \text{sztywność płytowa (giętna)}$$

RÓWNANIA RÓWNOWAGI DLA PŁYT CIENKICH UWAGI:

- Jeśli tylko **warunki brzegowe** sformułowane są w taki sposób, że
 - przemieszczenia w płaszczyźnie płyty i siły tarczowe nie są określone przez ugięcia i momenty
 - ugięcia i momenty nie są określane przez przemieszczenia w płaszczyźnie płyty i siły tarczowe
- Wtedy stan tarczowy i stan płytowy są niezależnymi zagadnieniami:
 - stan tarczowy (membranowy) wyznaczamy jako rozwiązanie zagadnienia płaskiego, np. przez wykorzystanie funkcji naprężeń Airy'ego, będącej rozwiązaniem jednorodnego równania biharmonicznego:

$$\nabla^4 F = 0$$

 stan płytowy (giętny) wyznaczamy przez wyznaczenie rozkładu ugięcia płyty, jako rozwiązania niejednorodnego równania biharmonicznego:

$$\nabla^4 w = \frac{q}{D_b}$$

WARUNKI BRZEGOWE

• kinematyczne warunki brzegowe dla stanu tarczowego:

przemieszczenia poziome punktów brzegowych: $\mathbf{u}(\mathbf{x}) = \mathbf{u}_{\mathbf{0}}$, $\mathbf{x} \in \partial \Omega$

statyczne warunki brzegowe dla stanu tarczowego:

obciążenie na brzegu:	$\left. \left(ar{oldsymbol{\sigma}} \! \cdot \! \mathbf{n} ight) ight _{\mathbf{x}} = \mathbf{q}$,	$\mathbf{x} \in \partial \Omega$
-----------------------	--	----------------------------------

• kinematyczne warunki brzegowe dla stanu płytowego:

ugięcie punktów brzegowych:	$w(\mathbf{x}) = w_0$, $\mathbf{x} \in \partial \Omega$
kąt obrotu na kierunku normalnym do brzegu:	$\phi_n(\mathbf{x}) = \nabla w \cdot \mathbf{n} = \frac{\partial w}{\partial x_1} n_1 + \frac{\partial w}{\partial x_2} n_2 = \phi_0 , \mathbf{x} \in \partial \Omega$

WARUNKI BRZEGOWE

- statyczne warunki brzegowe dla stanu płytowego:
 - wymagają wzorów na brzegowe siły przekrojowe przy dowolnej orientacji brzegu względem osi przyjętego układu współrzędnych. Związki te wyznaczamy z równowagi elementu płytowego:

stan tarczowy:

$$\begin{cases} N_n = N_{11} \cos^2 \psi + N_{22} \sin^2 \psi + T \sin 2 \psi \\ T_{ns} = \frac{1}{2} (N_{22} - N_{11}) \sin 2 \psi + T \cos 2 \psi \end{cases}$$

stan płytowy:

$$\begin{cases} M_{ns} = \frac{1}{2} (M_{22} - M_{11}) \sin 2\psi + M_{12} \cos 2\psi \\ M_{nn} = M_{11} \cos^2 \psi + M_{22} \sin^2 \psi + M_{12} \sin 2\psi \\ Q_n = Q_1 \cos \psi + Q_2 \sin \psi \end{cases}$$

WARUNKI BRZEGOWE

statyczne warunki brzegowe dla stanu płytowego:

obciążenie momentem zginającym na brzegu:

obciążenie momentem skręcającym na brzegu:

$$M_{nn} = \hat{M}_{nn}$$
, $\mathbf{x} \in \partial \Omega$

$$M_{ns} = \hat{M}_{ns} , \qquad \mathbf{x} \in \partial \, \Omega$$

obciążenie siłą poprzeczną na brzegu:

$$V_{n} \stackrel{\text{df.}}{=} Q_{n} + \frac{\partial M_{ns}}{\partial s} = \hat{V}_{s}, \qquad \mathbf{x} \in \partial \Omega$$

 V_n - efektywna brzegowa siła poprzeczna (siła poprzeczna Kirchhoffa) $[V_n] = [Q_n] = N/m$

WARUNKI BRZEGOWE

statyczne warunki brzegowe dla stanu płytowego w punktach narożnych:

suma efektywnej brzegowej siły poprzecznej w narożu brzegu:

$$P = \lim_{e \to 0} \int_{-e}^{e} V_n ds = \lim_{e \to 0} \int_{-e}^{e} \left(Q_n + \frac{\partial M_{ns}}{\partial s} \right) ds = \lim_{e \to 0} \left[\int_{-e}^{e} Q_n ds + \left[M_{ns} \right]_{-e}^{e} \right] =$$
$$= \lim_{e \to 0} M_{ns}(e) - \lim_{e \to 0} M_{ns}(-e) = M_{ns}^{+} - M_{ns}^{-}$$
$$[P] = [M_{ns}] = Nm/m = N$$

Mins Mins

WNIOSKI:

- nawet jeśli płyta nie jest obciążona siłami poprzecznymi na brzegu, warunki równowagi w narożu płyty wymagają obecności siły skupionej.
- Przykładowo dla naroża o kącie prostym: $P = 2 M_{ns}$

TEORIA SPRĘŻYSTOŚCI I PLASTYCZNOŚCI TEORIA PŁYT CIENKICH

dr inż. Paweł Szeptyński

PŁYTY KOŁOWE I PIERŚCIENIOWE

PŁYTY KOŁOWE I PIERŚCIENIOWE

Dla **płyt kołowych** i **pierścieniowych** właściwsze jest wykorzystanie **współrzędnych biegunowych**, w których **biharmoniczne równanie przemieszczeniowe** przyjmuje postać:

$$w_{,rrrr} + \frac{2}{r^2} w_{,rr\phi\phi} + \frac{1}{r^4} w_{,\phi\phi\phi\phi} + \frac{2}{r} w_{,rrr} - \frac{2}{r^3} w_{,r\phi\phi} - \frac{1}{r^2} w_{,rr} + \frac{4}{r^4} w_{,\phi\phi} + \frac{1}{r^3} w_{,r} = \frac{q(r,\phi)}{D_b}$$

Siły przekrojowe w biegunowym układzie współrzędnych:

$$M_{rr} = -D_b \left[\frac{\partial^2 w}{\partial r^2} + \frac{v}{r} \left(\frac{\partial w}{\partial r} + \frac{1}{r} \frac{\partial^2 w}{\partial \phi^2} \right) \right]$$

$$M_{\phi\phi} = -D_b \left[\frac{1}{r} \left(\frac{\partial w}{\partial r} + \frac{1}{r} \frac{\partial^2 w}{\partial \phi^2} \right) + v \frac{\partial^2 w}{\partial r^2} \right]$$

$$Q_r = -D_b \frac{\partial}{\partial r} \nabla^2 w$$

$$Q_{\phi} = -D_b \frac{1}{r} \frac{\partial}{\partial \phi} \nabla^2 w$$

$$M_{r\phi} = -D_b(1-\nu) \left[\frac{1}{r} \frac{\partial^2 w}{\partial r \partial \phi} - \frac{1}{r} \frac{\partial w}{\partial \phi} \right]$$

PŁYTY KOŁOWE I PIERŚCIENIOWE OSIOWOSYMETRYCZNE

Dla osiowosymetrycznych płyt kołowych i pierścieniowych biharmoniczne równanie przemieszczeniowe przyjmuje postać:

$$\frac{1}{r}\frac{\partial}{\partial r}\left[r\frac{\partial}{\partial r}\left[\frac{1}{r}\frac{\partial}{\partial r}\left[r\frac{\partial w}{\partial r}\right]\right]\right] = \frac{q(r)}{D_{b}}$$

Rozwiązanie – rozkład ugięć:

$$w(r) = \left[A_{00} + A_{01}r^{2} + A_{02}r^{2}\ln r + A_{03}\ln r\right] + \frac{1}{D_{b}}\int \frac{1}{r} \left[\int r \left[\int r \left[\int r q(r) dr + B_{1}\right] dr + B_{2}\right] dr + B_{3}\right] dr + B_{4}$$

Stałe całkowania wyznaczamy z warunków brzegowych.

Niezerowe siły przekrojowe w biegunowym układzie współrzędnych:

$$M_{rr} = -D_b \left[\frac{\mathrm{d}^2 w}{\mathrm{d} r^2} + \frac{\mathrm{v}}{r} \frac{\mathrm{d} w}{\mathrm{d} r} \right] \qquad M_{\phi\phi} = -D_b \left[\frac{1}{r} \frac{\mathrm{d} w}{\mathrm{d} r} + \mathrm{v} \frac{\mathrm{d}^2 w}{\mathrm{d} r^2} \right] \qquad Q_r = -D_b \frac{\mathrm{d}}{\mathrm{d} r} \left[\frac{1}{r} \frac{\mathrm{d}}{\mathrm{d} r} \left(r \frac{\mathrm{d} w}{\mathrm{d} r} \right) \right]$$

TEORIA SPRĘŻYSTOŚCI I PLASTYCZNOŚCI TEORIA PŁYT CIENKICH

dr inż. Paweł Szeptyński

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ